

Nars Leje af et Lokale. Dette Lejemaal kan altsaa opsiges, saa snart man ser, at Sagen ikke har den fornødne Fremgang. Vi mene derfor, at der er noget mere Anledning til i Nar at gaa ind paa denne Bevilling, selv om vi ingenlunde ere blinde for, at dette Beløb nok kunde anvendes paa en mere hensigtsmæssig Maade end her foreslaaet. Vi stole imidlertid paa, at hvis denne Bevilling bliver vedtaget, vil den højtærede Kultusminister nok vide at gennemføre Sagen paa en mere praktisk Maade end oprindelig foreslaaet. Naar vi have fastholdt dette Forslag, er det tillige for derved at give til Kende, at vi fra vor Side har stor Sympati for Gymnastikens Udvikling og Fremme mellem Studenter. Vi kunne ikke se andet, end at Staten har meget betydelig Interesse af, at dens Embedsmænd møde til deres Kald ikke blot med de fornødne aandelige Kvalifikationer, men tillige med kraftige og friske Legemer, navnlig i alle de Embedsstillinger, hvor de komme i Forhold til det praktiske Liv. Jeg kan i saa Henseende henholde mig til en Udtalelse, der en Gang under Seminarielovens Behandling fremkom fra det ærede Medlem for Mors (C. Ravn) herom. Han udtalte den Gang det samme, nemlig at det ikke var nok for Skolelæreren, at han havde de Kundskaber, der vare nødvendige for at undervise Børnene, men han maatte tillige have et kraftigt Legeme og en god fysisk Udvikling; dette var lige saa nødvendigt som aandelige Kundskaber. Det samme gælder i det hele Embedsstanden, navnlig den Del af dem, der træder mere direkte i Forhold til det praktiske Liv. Der er slet ingen Tvivl om, at det ikke er uden Betydning for Befolkningen, om den har at gøre med en Embedsmand, der begynder sin Dagsgerning med en Portion Haandvægtssøvelser, eller med en, der stadig gaar og laborerer med en daarlige Maave, er bange for Træ og frygter for at glemme sine Galoscher. Vi ere altsaa gaade ind paa denne Bevilling for at pointere, at vi fra vor Side med stor Sympati, ogsaa ud fra Statens Standpunkt, se paa, at vordende Embedsmænd møde til deres Embedsgerning med funde og kraftige Legemer og saa en saadan Smag for disse Legemsøvelser, at man kan vente, at de ville forskætte med dem ogsaa i en senere Alder. — Det næste Endringsforslag, jeg skal sige et Par Ord om, er Nr. 162. Der kunne vi ikke være med til at nægte den af Kultusministeren begærede Forhøjelse af Laboratorietjent N. Barsens Løn med 200 Kr. Vi have fundet det ret billigt, at denne Mand faar denne Forøgelse, dels fordi han

har tjent i 27½ Nar, og dels fordi han ved denne Lønningsforøgelse vil komme til at staa paa samme Trin som sine ligestillede Kolleger ved Landbohøjskolen. Det er jo noget, man altid maa tage Hensyn til i Statens Tjeneste, at ligestillede honoreres paa nogenlunde ligelig Maade, da der ellers stables en ikke ugrundet Utilfredshed hos den, der staar paa den lavere Løn. Vi maa altsaa i høj Grad anbefale, at denne Laboratorietjent faar dette Tillæg til sin Løn. — Jeg kommer dernæst til Endringsforslaget Nr. 163, der er stillet af den højtærede Kultusminister og gaar ud paa, at Lønnen for Lægen ved Sorø Akademi forhøjes med 300 Kr. Dette forekommer os at være et ganske overordentlig billigt Forlangende. Vi have ikke paa nogen Maade kunnet gaa med til at nægte denne Forhøjelse og lægge megen Vægt paa, at den virkelig bliver indrømmet ham. Vi finde, at det ikke alene er billigt, at han faar den, men ville oven i Købet finde det i høj Grad ubilligt, om han ikke faar den. Forholdet er nemlig i Øjeblikket dette, at hans Lægeløn, for saa vidt den vedrører Sorø Akademi, er fastsat ved Finansloven for 1852—53, og ingen vil vel nægte, at en Lægeløn, som havde en tidsvarende Størrelse den Gang, kan umulig være tidsvarende nu. Det gælder jo om Betalingen for al mulig Gerning, at den i disse 40 Nar er vokset i en ret betydelig Grad, og det gælder jo ogsaa for Lægevirksomhedens Vedkommende. Men dertil kommer her det særlige Moment, at Lægens Arbejde er blevet i høj Grad forøget. Selv om hans Virksomhedsomraade ikke er blevet forøget, er alligevel hans Arbejde blevet forøget derved, at man nu i meget højere Grad end tidligere søger Lægehjælp. I gamle Dage, og det kan man vel nu næsten kalde den Tid, der ligger 40 Nar tilbage, blev det i Regelen ikke sendt Bud efter Lægen, før man saa paa Kreppence eller endog allerede var død. Nu sendes der derimod ofte Bud efter ham, saa snart man blot har en Smule Hovedpine eller lidt ondt i Halsen. Derved er Lægens Arbejde i høj Grad blevet forøget. Det vil derfor efter vor Mening være billigt, at denne Læge faar sin Løn forhøjet. En anden Del af sin Lønning, som andrager 100 Kr., faar han for at tilse Sorø Akademi's Skovbetjente med Familier. Det er oplyst, at det her drejer sig om 29 Ledvogtere med Familier, som bo uden for Sorø, mange af dem endog i en Afstand af fem Fjerdingvej derfra. Nu tror jeg nok, at ethvert billigtænkende Medlem af denne Forsamling vil indrømme, at det er et for-